

2.1. Ako redefinovať ekonomické zdroje⁽⁵²⁾

Z kapitoly 2: Iné makroekonomické a mikroekonomické ukazovatele

Vynára sa ešte otázka, ktorá súvisí s redefinovaním ekonomických zdrojov, teda v klasickej ekonómii používaných pojmov **výrobné faktory**.

Dodnes sú kategorizované tieto štyri známe výrobné faktory, a to **pôda** (samotná pôda ako ornica, pasienky, lesy, teda akákoľvek hospodársky využiteľná plocha - takže i stavebné pozemky, ako aj rôzne prírodné zdroje a suroviny v nej sa nachádzajúce), **kapitál** (finančný – teda peniaze a poklady, či v podobe trhom oceneného vo vlastníctve sa nachádzajúceho majetku), **práca** (rozumie sa ľudská práca, ktorá vstupuje do procesu výroby a kapitalista ju „nakupuje“ na trhu, nevlastní ju, ale vchádza mu do položky nákladov), a **vedomosti** (ktoré sú vo forme spracovaných informácií, skúseností a zručností buď formálne, teda na uloženie hmotných nosičoch, alebo neformálne, ktoré vlastnia ľudia, teda tí, ktorí vlastne používajú svoju pracovnú silu vo výrobe).

David Schweickart používa pre definovanie ekonomických zdrojov podniku pojem **základné prostriedky**, čo je síce bližšie k definícii z účtovníctva (citujem: pôda, budovy, zariadenia), ale vylučuje z nich ľudskú prácu a vôbec neuvažuje o vedomostiach.

Ale napriek upozorneniam doteraz neaktualizoval tieto svoje zdroje.

Ekonomickým zdrojom sa však podľa môjho názoru stáva každá dobre organizovaná hospodárska jednotka, každá výroba, produkcia, ktorá vytvára úžitkovú hodnotu pre človeka, pre spoločnosť a má teda za cieľ vytvoriť hospodársky výsledok

Pretože už sme sa aj z nedávnych hospodárskych dejín v 20. storočí i teraz v novodobej histórii Československa poučili, že **stratou vlastníctva nad výrobnými organizačnými celkami, dokonca ich likvidáciou a teda zánikom, stráca spoločnosť schopnosť vytvárať produkciu zameranú na tvorbu hospodárskeho výsledku.**

To viedlo k tomu šialenému hľadaniu zahraničných investorov a ponúkaniu im výhod za každú cenu, keďže sme tak odrazu zistili, že i keď máme časť výrobných faktorov, štát ovplyvnený liberálnou ideológiou ich počas neoliberálnych ekonomických doktrín nedokáže zorganizovať do produkcie a neprinášajú teda do hospodárstva krajiny, konkrétne píšeme o Slovensku a o Čechách, žiadny hospodársky výsledok. Ba naopak, zlikvidovaním vlastných výrobných a organizačných jednotiek vytvorili akurát obrovskú potrebu nákladov potrebných na sanovanie prírody, na odstraňovanie ekologických škôd a na riešenie sociálnych problémov občanov, z ktorých sa stali ľudia nezamestnaní a zahraničnými investormi nezamestnateľní.

Také kritériá, ako hrubý domáci produkt (HDP), sa zrazu ukázali byť nefunkčné. Dovŕšením globalizácie a takmer stopercentným vlastníctvom výrobných zdrojov globálnymi finančnými korporáciami v druhej dekáde 21. storočia sa z kritéria HDP stáva formálny „obal“ bez vypovedacieho obsahu pre skutočné národohospodárske potreby krajiny.

Nastáva teda otázka, ako budeme makroekonomické a mikroekonomické definície kritérií na meranie ekonomiky vyjadrovať a ako ich budeme na úrovni mikroekonomickej účtovať (predovšetkým prácu a vedomosti ako ekonomický zdroj)?

Tu sa hodia Druckerove myšlienky z knihy „Cestou k zítŕku“, citujem: „*V podstate ide o to, že makroekonomická teória už nemôže byť základom ekonomickej politiky, pretože nikto nevie,*

čo sa stane. Politickí vodcovia nemajú žiadnu ekonomickú teóriu, ktorej by mohli dôverovať, čo je fakt, ktorý mnohým biznismenom uniká.

Ekonomia zajtraška bude musieť odpovedať aj na otázku, akú súvislosť vidíme medzi spôsobom, akým riadime podniky, a výsledkami. Budú musieť odpovedať na otázku, čo sú to výsledky. Tradičná odpoveď – súčtový riadok zisku a strát – je klamlivá. S takouto filozofiou nemožno nájsť patričný vzťah medzi krátkodobým a dlhodobým hľadiskom. Pritom práve rovnováha medzi týmito pohľadmi predstavuje kameň úrazu manažmentu. Našimi vodidlami musia byť „majáky“ produktivity a inovácií. Ak neustále zvyšujeme produktivitu všetkých kľúčových zdrojov a zlepšujeme svoje inovačné postavenie, budeme „ziskoví“. Nie dnes, ale zajtra. Funkciu hospodárskej organizácie vidíme tiež v pohľade na vedomosti uplatňujúce sa v ľudskej práci ako na zdroj bohatstva

Prvý raz disponujeme prístupom, ktorý robí z ekonomie humánnu disciplínu a vzťahuje sa k ľudským hodnotám, prvý raz disponujeme teóriou, ktorá podnikateľovi poskytuje štandard, ktorým môže porovnávať, či ide stále správnym smerom a či sú jeho výsledky skutočné alebo klamlivé.

Stojíme na prahu post-ekonomickej teórie, zakotvenej v tom, čo dnes vieme o bohatstve.“

Odkaz:

(52) Svet v bode obratu – Dinuš, Hohoš, stať Otázky ekon.modelovania...1.2.4.Aké makroekon.ukazovatele, str.116,117,